Dosar nr.4-24095844-05-4r-12122025

Judecătoria Cimișlia
Judecător Carapirea Veronica

D E C I Z I E
în numele Legii

05 iunie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
președintele completului de judecată, judecător Bancov Evgheni,
judecătorii Gorlenco Inga, Scripcenco Andrei,

a judecat fără prezența părților recursul ordinar declarat de către avocatul Casap Anatolie, în interesele lui Popovici Gheorghe, împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 20 noiembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională de învinuire a lui Popovici Gheorghe, de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art.242 alin.(1) și art.243 alin.(1) Cod contravențional,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 20 august 2024 agentul constatator Motroi Grigore a întocmit *procesul-verbal cu privire la contravenție* seria/nr. MAI06 228685 şi decizia de sancționare din aceiași dată, prin care Popovici Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art.242 alin.(1) şi art.243 alin.(1) Cod contravențional, fiind sancționat cu amendă conform art.242 alin.(1) Cod contravențional, în mărime de 18 unități convenționale și în baza art.243 alin.(1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 40 unități convenționale, conform art.44 Cod contravențional, a fost aplicată pedeapsa definitivă – 50 unități convenționale, ceea ce constituie 2 500 lei, cu aplicarea a 05 puncte de penalizare, pentru faptul că, *”la data de 08.08.2024, ora 09:29, în or. Cimișlia, str. Cehov, 34, conducând automobilul de model Mercedes, cu numărul de înmatriculare *****, având în caroserie un buldoexcavator, a agățat cablurile de telecomunicații pe care le-a deteriorat, care s-a soldat cu deteriorarea neînsemnată a cablurilor, după care a părăsit locul faptei”*.

Popovici Gheorghe nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare mai sus menționată, la data de 22.08.2024 a înaintat instanței de judecată *contestație* privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancționare nr.MAI06 228685 din 20.08.2024.

În argumentarea contestației a indicat că, la data de 20.08.2024 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cimișlia, Motroi Grigore, a întocmit în privința lui Popovici Gheorghe procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 228685 din 20.08.2024, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat și sancționat de comiterea contravențiilor prevăzute de art.242 alin.(1) și art.243 alin.(1) Cod contravențional. Însă, recurentul consideră procesul-verbal de constatare a contravenției MAI06 228685 din 20.08.2024, neîntemeiat și nefondat, iar în susținerea acestei teze a invocat că, acest proces-verbal urmează a fi anulat, cu încetarea cauzei contravenționale, pe cale de consecința, anularea măsurii de sancționare aplicate, deoarece, în primul rând, procesul-verbal conține rectificări (a se vedea rubrica 3.1. data nașterii

contravenientului, unde agentul constatator a corectat anul nașterii acestuia, iar art.443 alin.(7) Cod contravențional, prevede expres că, în procesul-verbal nu se admit rectificări, adăugiri, alte modificări. În cazul necesității unor astfel de acțiuni, se încheie un nou proces-verbal, în care se face consemnarea respectivă, ceea ce nu a fost făcut la caz, totodată, procesul-verbal care a fost înmânat contravenientului, la rubrica – ”cu recomandarea”, agentul constatator a indicat - 03 zile lucrătoare 1 250 lei. Asemenea mențiuni în originalul procesului-verbal cu privire la contravenție agentul constatator nu a indicat, prin ce a încălcat repetat prevederile art.443 alin.(7) Cod contravențional. În al doilea rând, agentul constatator a indicat la rubrica ”ignorând prevederile” pct.45 și 12, fără însă a indica la care Lege materială se referă acesta, ori care Regulament, Hotărâre de Guvern etc. În al patrulea rând, agentul constatator a indicat la rubrica fapta contravențională ca în rezultatul acțiunilor făptuitorului au fost soldate cu deteriorarea neînsemnată a cablurilor (bunurilor). Astfel, consideră că, agentul constatator a calificat pretinsele fapte fără a dispune de un raport de evaluare a pretinsei pagube, și pe propria convingere, fără a fi însoțit de probe justificative ca catalogat ca prejudiciul fiind unul neînsemnat.

Mai mult ca atât, agentul constatator nu a citat nici victima pentru contrasemnarea procesului-verbal cu privire la contravenție, respectiv, se impune anularea procesului-verbal prin care s-a aplicat sancțiunea susmențională dat fiind că, în cuprinsul acestuia agentul constatator nu a realizat o descriere a faptelor pe care susține că contestatarul le-ar fi săvârșit și nu a realizat o descriere referitoare la împrejurările în care faptele au fost sau nu săvârșite. Or, potrivit art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional ”procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: (...) fapta contravențională, locul și timpul săvîrşirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție”.

Sancțiunea pentru această neregularitate a procesului-verbal este cuprinsă în art.445 din același cod, conform căruia ”neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor și faptelor indicate la art.443 are ca efect nulitatea acestuia”. Respectiv în speță, nu a avut loc evaluarea pretinselor pagube contrar normei prenotate, unde legiuitorul a prevăzut drept sancțiune - nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

De asemenea, fiind atrasă atenția că, contestatarul nu a părăsit nici un loc al accidentului rutier, dânsul nici nu a văzut pretinsul accident, și a fost înștiințat de agentul constatator despre pretinsele fapte de producere a accidentului, dar și de pretinsa părăsire a locului accidentului rutier. Potrivit jurisprudenței dominante în materie, în cazul în care descrierea faptei lipsește cu desăvârșire sau aceasta este descrisă doar în mod generic, precum și în cazul în care orice mențiune privind împrejurările în care fapta a fost săvârșită este inexistentă, duce la aplicarea sancțiunii nulității absolute a actului constatator al contravenției.

Astfel, la caz, s-a solicitat anularea procesul-verbal de constatare a contravenției MAI06 228685 din 20.08.2024, precum că Popovici Gheorghe ar fi săvârșit contravențiile prevăzute la art.242 alin.(1) și art.243 alin.(1) Cod contravențional, pe cale de consecință și anularea deciziei agentului stătător, cu încetarea procesului.

Poziția instanței de fond.

Prin *hotărârea Judecătoriei Cimişlia din 20 noiembrie 2025*, a fost respinsă contestația depusă de Popovici Gheorghe privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 228685 din 20.08.2024 și a decizie de sancționare, emisă în baza acestuia.

Solicitarea și motivele recurentului.

Nefiind de acord cu această hotărâre, la data de 30 noiembrie 2025 avocatul Casap Anatolie, în interesele lui Popovici Gheorghe, a contestat-o cu *recurs*, solicitând admiterea recursului, cu casarea hotărârii instanței de fond și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Cererea de recurs fiind motivată prin faptul că, nu este de acord cu soluția instanței de judecată așa cum, la emiterea hotărârii contestate nu s-a pus accent pe faptul că, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, la data de 20.08.2024 agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, Motroi Grigore, a întocmit în privința lui Popovici Gheorghe procesul-verbal cu privire la contravenție MAI06 228685 din 20.08.2024, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat și sancționat de comiterea contravențiilor prevăzute de art.242 alin.(1) și art.243 alin.(1) Cod contravențional, pe faptul că Popovici Gheorghe, conducând autocamionul de model Mercedes, având în caroserie un buldoexcavator a agățat cablurile de telecomunicații pe care le-a deteriorat, care s-a soldat cu deteriorarea neînsemnată a cablurilor după care a părăsit locul faptei.

Astfel, apărarea consideră că, instanța de fond a omis să cerceteze toate probele, inclusiv să dispună audierea martorului Terzi Dmitrii, pe care îl invocă în hotărîrea sa drept bază probatorie. Iar, potrivit prevederilor art.425 alin.(2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Conform art.314 alin.(1) Cod de procedură penală, instanță de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpați, părțile vătămate, martorii, să cerceteze corpurile delicte, să dea citire rapoartelor de expertiză judiciară, proceselor-verbale și altor documente, precum și să examineze alte probe prevăzute de prezentul cod. Or, potrivit conținutului hotărârii motivate a Judecătoriei Cimișlia se atestă că, prima instanță superficial a studiat materialele cauzei, faptul dat confirmându-se prin aceea că, în conținutul hotărârii emise nu au fost analizate probele și cercetate toate materialele cauzei contravenționale, cum ar fi: - audierea martorului Terzi Dumitru; - audierea eventuală a victimei, care inițial era desemnat SA ”Moldtelecom”, prin Terzi Dumitru, etc.

La fel, instanța de judecată nu a dat apreciere nici înregistrării video anexate la materialele cauzei fără a se expune, așa dar, prima instanță nici nu a dispus audierea nemijlocită a martorilor în cadrul examinării speței. Soluția cu privire la vinovăția/nevinovăția persoanei nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în cadrul examinării cauzei de către agentul constatator și citite în instanța de judecată în absența lor (art.389 alin.(2) Cod de procedură penală).

Menționându-se în recursul depus că, agentul constatator și nici un martor, la fel, nici o parte vătămată nu s-a prezentat în ședință de judecată. În atare împrejurări, de către instanță a fost încălcat principiul nemijlocirii în procesul contravențional, care constă în obligația instanței de a cerceta direct și nemijlocit întreg materialul probatoriu ce se administrează în cauză și care este necesar pentru soluționarea acesteia.

Prin nemijlocire, instanța intră în contact direct cu toate probele, principiile contradictorialității și oralității se îmbină cu principiul nemijlocirii, conform căruia, judecătorul percepe direct, nemijlocit, toată activitatea părților și a subiecților procesuali secundari; ascultă părțile, martorii, direct și nemijlocit. Sub ochii și urechile judecătorului și a părților se petrece toată desfășurarea dezbaterii. Judecătorul este deci, pus în situația de a percepe și de a aprecia elementele dezbaterii și probele, *de visu et de auditu*, în ședință, în prezența și sub controlul părților interesate și chiar a publicului asistent. Numai pe cele văzute și auzite în dezbatere și discutate acolo, sub observația și controlul său nemijlocit, își va putea întemeia judecătorul convingerea sa, în continuare fiind atrasă atenția că, consideră acest proces-verbal MAI06 228685 din 20.08.2024 drept neîntemeiat, ce urmează a fi anulat, cu încetarea cauzei contravenționale, pe cale de consecință, anularea măsurii de sancționare aplicate, deoarece acest proces-verbal MAI06 228685 din 20.08.2024 conține rectificări (a se vedea rubrica 3.1. data nașterii contravenientului, unde agentul constatator a corectat anul nașterii acestuia, iar art.443 alin.(7) prevede expres că, în procesul-verbal nu se admit rectificări, adăugiri, alte modificări, în cazul necesității unor astfel de acțiuni, se încheie un nou proces-verbal, în care se face consemnarea respectivă. În al doilea rând, agentul constatator a indicat la rubrica ”ignorând prevederile” pct. 45 și 12, fără însă a indica la care Lege materială se referă acesta, ori care Regulament, Hotărâre de Guvern etc. Agentul constatator a indicat la rubrica fapta contravențională că, în rezultatul acțiunilor făptuitorului au fost soldate cu deteriorarea neînsemnată a cablurilor (bunurilor).

Astfel, consideră recurentul că, agentul a calificat pretinsele fapte fără a dispune un raport de evaluare a pretinsei pagube, și pe propria convingere, fără a fi însoțit de probe justificative l-a catalogat ca prejudiciu fiind unul neînsemnat.

Mai mult ca atât, agentul constatator nu a citat nici victima pentru contrasemnarea procesului - verbal cu privire la contravenție, iar art.445 Cod contravențional, prevede expres că, acolo unde există victimă, procesul-verbal se semnează inclusiv și de către victimă când există. Respectiv, se impune anularea procesului-verbal prin care s-a aplicat sancțiunea menționată, dat fiind faptul că, în cuprinsul acestuia agentul constatator nu a realizat o descriere a faptelor pe care susține că contestatarul le-ar fi săvârșit și nu a realizat o descriere referitoare la împrejurările în care faptele au fost sau nu săvârșite.

Respectiv, în speță, nu a avut loc evaluarea pretinselor pagube contrar normei prenotate. unde legiuitorul a prevăzut drept sancțiune - nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție. De asemenea, fiind atrasă atenția că, contestatarul nu a părăsit nici un loc al accidentului rutier, dânsul nici nu văzut pretinsul accident și a fost înștiințat de agentul constatator despre pretinsele fapte de producere a accidentului, și a fost înștiințat de agentul constatator despre pretinsele fapte de producere a accidentului dar și de pretinsa părăsire a locului accidentului rutier.

Totodată, a fost menționat în recursul depus că, potrivit practicii judiciare din domeniu, lipsa elementelor obligatorii ale procesului-verbal contravențional, inclusiv descrierea faptei contravenționale, nu poate fi completată prin acte extrinseci procesului-verbal de constatare a contravenției.

Mai mult ca atât, agentul constatator a pornit prezentul proces la cererea unei persoane care de fapt nu este victimă, or, Terzi Dumitru nu reprezintă SA ”Moldtelecom”, ulterior, nefiind citat reprezentantul în calitate de victimă pentru a-i fi explicate drepturile și obligațiile, la final a fost întocmit fără a fi invitat pentru contrasemnare. Conform dosarului contravențional SA ”Moldtelecom” nu a fost recunoscut drept victimă, și nu s-a prezentat în ședința de judecată.

Astfel, în speță, nu se poate determina cu certitudine dacă SA ”Moldtelecom” este victimă, or, ultima nu a fost citată pentru contrasemnarea procesului-verbal, iar contravenientul nu a fost audiat în momentul întocmirii schiței accidentului.

La caz, se atestă și lipsa dovezilor privind pretinsa părăsire a locului incidentului, întrucât nu au fost anexate probe materiale sau declarațiile martorilor care să confirme această acuzație. Faptul că, contravenientul a fost ulterior înștiințat despre incident nu poate constitui temei suficient pentru a concluziona că, a părăsit locul faptei în mod deliberat.

Astfel, invocarea săvîrşirii contravenției prevăzute de art.243 alin.(1) Cod contravențional de către Popovici Gheorghe este neprobată, or, în lipsa unei administrări complete și transparente a probatoriului, inclusiv lipsa descrierii amănunțite a faptei, a evaluării prejudiciului și a audierii pretinsei victime, se încalcă garantarea unui proces echitabil, prevăzută atât de Codul contravențional, cât și de art.14 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, ratificat de Republica Moldova.

Apărarea mai remarcă că, la materialele dosarului a fost anexat un suport optic (CD), care, potrivit susținerilor, ar conține înregistrări video relevante pentru cauză, cu toate acestea, nu rezultă din nici un act procesual (proces-verbal, ordonanță, raport) ce reprezintă exact acest CD, ce conține în concret, în ce circumstanțe a fost realizată înregistrarea și care este legătura directă cu fapta imputată. Nu este prezentă vreo ordonanță de administrare sau de recunoaștere a acestuia în calitate de mijloc de probă, așa cum cere art.425-427 Cod contravențional, coroborat cu art.93-94 Cod de procedură penală.

La fel, a fost menționat de către recurent că, nu este întocmit proces-verbal de vizualizare a acestui CD, nu se indică persoanele participante, nu se descriu imaginile sau constatările rezultate în urma vizionării, astfel, și această probă este inadmisibilă. Iar, în lipsa respectării procedurii legale de recunoaștere, administrare și examinare a probei video, aceasta nu poate conferi valoare probatorie acestui suport optic, iar eventuala utilizare a acestuia în susținerea vinovăției contravenientului ar reprezenta o încălcare a dreptului la un proces echitabil și a garanțiilor procedurale prevăzute de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În consecință, se invocă de către recurent că, nu a fost probat faptul încălcării prevederilor art.242 alin.(1) și art.243 alin.(1) Cod contravențional, de către Popovici Gheorghe, iar decizia instanței de fond este nemotivată și urmează a fi casată integral. Or, cazului îi sunt aplicabile prevederile art.441 și art.461 Cod contravențional.

În drept, cererea de recurs întemeindu-se pe prevederile art.6 CEDO, art.14 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, ratificat de Republica Moldova, art.93-94, art.314, art.389 alin.(2) Cod de procedură penală, art.8, art.425-427, art.440-443, art. 445, art.461-463 Cod contravențional.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art.468 alin.(1) Cod contravențional *”recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1)”*. Completul de judecată constată că, hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, a fost pronunțată la data de 20 noiembrie 2025, care a fost recepționată de apărător la data de 21 noiembrie 2025 și tot la această dată a fost expediată în adresa părților (f.d.123-130).

Recursul a fost înregistrat de către avocatul Casap Anatolie în interesele lui Popovici Gheorghe, la data de 30 noiembrie 2025 (f.d.131-135), deci, se atestă respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată integral.

Totodată, este de menționat faptul că, părților le-a fost expediată cererea de recurs menționată și prin înștiințare le-a fost comunicat despre necesitatea prezentării până la data de 08 mai 2026 a referinței. Așa cum referința nu a fost depusă până la data stabilită, termen care este unul de decădere, instanța de recurs a examinat cauza în baza materialelor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale, analizând în complex argumentele și criticile formulate în recurs, în raport cu cele menționate în referința depusă, completul judiciar conclude asupra necesității admiterii recursului depus, cu casarea hotărârii contestate și trimiterea cauzei la rejudecare, în prima instanță – Judecătoria Cimișlia, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Potrivit art.473 alin.(1), pct.2), lit. c) Cod contravențional *„după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător”*.

Potrivit art.394 alin.(4) Cod contravențional *”judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară”*, iar în conformitate cu dispoziția art.462 alin.(1) Cod contravențional *”hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată”*.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Completul de judecată stabilește că, judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În acest context, instanța de recurs reține că, potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional *”autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante”*. În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Codul contravențional *”constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare”*.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional *”procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.*

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui". Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

Potrivit art.466 lit. d) Cod contravențional *"hotărârile judecătoreşti contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare"*.

Potrivit CtEDO și anume cauza Albina vs României, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părților sunt în mod real „ascultate", adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, art.6 implică mai ales în sarcina „instanței" obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia pertinența.

Completul de judecată notează că, potrivit art.471 Cod contravențional *"(1) recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum şi la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces. (4) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs"*.

Instanța de recurs notează că, la caz, se reține argumentele recurentului, precum că la judecarea cauzei contravenționale, prin hotărârea atacată, instanța de judecată a admis erori la examinarea cauzei contravenționale.

În conformitate cu art.1 Cod contravențional *"(1) prezentul cod este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile şi dispozițiile generale şi speciale în materie contravențională, determină faptele ce constituie contravenții şi prevede procesul contravențional şi sancțiunile contravenționale"*. Iar, la art.9 Cod contravențional este stipulat că, *"(2) nimeni nu poate fi supus de două ori răspunderii contravenționale pentru una şi aceeași faptă"*.

Mai mult ca atât, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenții.

Sarcina probei revine organelor oficiale şi nu persoanei acuzate, iar concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Orice dubiu de neînlăturat este în favoarea persoanei acuzate.

Este de notat şi faptul că, Curtea europeană, a reiterat că efectul art.6 din CEDO este, printre altele, de a plasa un tribunal sub o obligație de a petrece o examinare adecvată a pozițiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa. Cu toate acestea, deşi art.6 obligă instanțele să motiveze deciziile sale, aceasta nu poate fi înțeles ca impunându-se un răspuns detaliat la fiecare argument. Întinderea obligației de a motiva poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei.

Potrivit art.381 Cod contravențional *”(1) orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime”*.

Potrivit art.425 alin.(1) Cod contravențional *”probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei”*.

Materialele cauzei atestă faptul că, la data de 20 august 2024, agentul constatator Motroi Grigore a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 228685 şi decizia de sancționare din aceiași dată, prin care Popovici Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art.242 alin.(1) şi art.243 alin.(1) Cod contravențional, fiind sancționat cu amendă conform art.242 alin.(1) Cod contravențional, în mărime de 18 unități convenționale și în baza art.243 alin.(1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 40 unități convenționale, conform art.44 Cod contravențional, a fost aplicată pedeapsa definitivă – 50 unități convenționale, ceea ce constituie 2 500 lei, cu aplicarea a 05 puncte de penalizare, pentru faptul că, *”la data de 08.08.2024, ora 09:29, în or. Cimişlia, str. Cehov, 34, conducând automobilul de model Mercedes, cu numărul de înmatriculare *****, având în caroserie un buldoexcavator, a agățat cablurile de telecomunicații pe care le-a deteriorat, care s-a soldat cu deteriorarea neînsemnată a cablurilor, după care a părăsit locul faptei”*.

Astfel, Popovici Gheorghe, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare mai sus menționată, la data de 22.08.2024 a înaintat instanței de judecată contestație privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancționare nr. MAI06 228685 din 20.08.2024.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 20 noiembrie 2025, a fost respinsă contestația depusă de Popovici Gheorghe privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 228685 din 20.08.2024 și a decizie de sancționare, emisă în baza acestuia.

Nefiind de acord cu această hotărâre, la data de 30 noiembrie 2025 avocatul Casap Anatolie, în interesele lui Popovici Gheorghe, a contestat-o cu *recurs*, solicitând admiterea recursului, cu casarea hotărârii instanței de fond și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Completul judiciar notează că, instanța de fond urmează să pronunțe o hotărâre cu respectarea principiilor: legalității, egalității în fața legii, dreptății, oferind disponibilitate părților de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei a obiecțiilor sale.

Este de notat faptul că, conform art.374 Cod contravențional *”(2) procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenției. (2^1) Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvîrşirea contravenției. (3) Procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte. (4) În cadrul procesului contravențional, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează conform prevederilor Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal”*.

Mai mult ca atât, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Sarcina probei revine organelor oficiale şi nu persoanei acuzate, iar concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Orice dubiu de neînlăturat este în favoarea persoanei acuzate.

În conformitate cu art.5 Cod contravențional *"(1) nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise*. Iar, potrivit art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod"*.

Art.8 alin.(1) Cod contravențional, indică că, *"persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăție"*. Iar, în conformitate cu art.375 Cod contravențional *„(1) persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional"*.

Iar, potrivit art.425 Codul contravențional *"(3) aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege"*.

Totodată, este de menționat că, potrivit art.448 Codul contravențional *"(1) contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8)"*.

Deci, conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, dacă contravenientul a fost prezent la examinarea cauzei și i-a fost adusă la cunoștință decizia agentului constatator, atunci termenul de depunere a contestației este de 15 zile de la data emiterii acesteia.

Completul judiciar notează că, instanța de fond just a conchis că, la caz, copia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare a fost înmânat contravenientului Popovici Gheorghe la data întocmirii 20.08.2024. Iar, la data de 22.08.2025 Popovici Gheorghe a depus contestația, considerente din care, instanța de fond a stabilit că, contestația a fost depusă în termeni legali.

Astfel, trecând la examinarea cauzei, prima instanță a conchis respectarea prevederilor art.443 Cod contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, nefiind stabilite careva temeiuri de a declara nulitatea acestuia. Deci, în final fiind conchis faptul că, la caz, a fost dovedită în totalmente vinovăția lui Popovici Gheorghe de comiterea faptelor imputate, menționându-se în hotărârea contestată că, corect au fost încadrate acțiunile lui Popovici Gheorghe în baza art.242 alin.(1) și art.243 alin.(1) Cod contravențional. La fel,

indicând că, sancțiunea i-a fost stabilită în limitele legii, și că, în circumstanțele menționate, instanța de fond a considerat că, nu există temeiuri de anulare a procesului-verbal contestat și a ajuns la concluzia că, contestația lui Popovici Gheorghe privind anularea deciziei de sancționare şi a procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 228685 din 20.08.2024, necesită a fi respinsă. Soluție, pe care completul de judecată o consideră a fi pripită, or, fiind examinată cauza pendinte de către instanța de fond, nu rezultă cercetarea și analizarea probelor anexate la dosar, acțiune fără de care nu se poate adopta o soluție întemeiată și motivată, deci, nu este clar în baza la ce instanța de fond și-a formulat concluzia cu privire la vinovăția lui Popovici Gheorghe de comiterea contravențiilor prevăzute de art.242 alin.(1) și art.243 alin.(1) Cod contravențional.

În urma examinării cauzei pendinte în ordine de recurs, s-a stabilit faptul că, fiind examinată cauza în instanța de fond, nu au fost cercetate probele în ședința de judecată, totodată, nu a fost atras în proces reprezentantul victimei. Or, conform fabulei lui Popovici Gheorghe i se impută faptul că, conducând automobilul de model Mercedes, având în caroserie un buldoexcavator, a agățat cablurile de telecomunicații pe care le-a deteriorat, care s-a soldat cu deteriorarea neînsemnată a cablurilor, după care a părăsit locul faptei. Iar, conform dosarului contravențional, SA ”Moldtelecom” nu a fost recunoscut drept victimă, și nu s-a prezentat în ședința de judecată. Deci, nu a fost citat reprezentantul în calitate de victimă, iar, potrivit art.455 Cod contravențional *„(1) ședința de judecare a cauzei contravenționale* ***are loc cu citarea părților****, în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală. (2[1]) Dacă pe parcursul judecării cauzei contravenționale se constată că agentul constatator este în imposibilitate de a participa în continuare la ședință, el poate fi înlocuit cu un alt agent constatator, fără reluarea judecării cauzei contravenționale de la început. Agentului care a intervenit în proces instanța îi oferă timp suficient pentru a lua cunoștință de materialele cauzei contravenționale, inclusiv de cele cercetate în instanță, şi pentru a se pregăti de participarea de mai departe la procesul contravențional. Agentul are dreptul să solicite repetarea unor acțiuni procesuale deja efectuate în ședință în lipsa lui dacă are de concretizat circumstanțe suplimentare. (2[2]) Înlocuirea agentului constatator se dispune de conducătorul autorității publice în care activează agentul constatator. (3) Neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei,* ***legal citate****, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale”*.

Mai mult ca atât, este de notat că, la caz, nu este clar dacă a fost cauzat prejudiciu neînsemnat, or, nu rezultă din materialele cauzei suma prejudiciului, deci, nu au fost concretizate circumstanțele cauzei. La fel, nu a fost analizată de către instanță nici proba video existentă în dosar, la examinarea cauzei de către instanța de fond, or, din înregistrarea video nu se vede dacă Popovici Gheorghe a agățat careva cabluri. Din această înregistrare video se vede doar un autocamion și distanța acestuia până la cabluri se manifestă a fi una destul de mare, nu se vede să fi agățat ceva, doar că, a trecut pe stradă.

Totodată, la examinarea cauzei pendinte, instanța de fond nu a analizat nici argumentele lui Popovici Gheorghe, care a declarat că, avea înălțimea auto de 3,6 m, iar conform Regulamentului circulației rutiere înălțimea poate fi de până la 4 m, iar cablurile erau la înălțimea de 3,1 m (f.d.14). Însă, din materialele cauzei pendinte nu poate fi stabilită înălțimea mijlocului de

transport cu care se deplasa contravenientul, la ce distanță erau instalate cablurile, ca să fie posibil de dat aprecierea circumstanțelor cauzei în raport cu declarațiile lui Popovici Gheorghe.

În asemenea circumstanțe, instanța de fond la examinarea cauzei, urma să verifice necesitatea obligării prezentării agentului constatator întru clarificarea tuturor circumstanțelor cauzei, însă de toate acestea nu s-a ținut cont, totuși, s-a conchis netemeinicia contestației depuse, dar nu este clar în baza la ce a fost formulată concluzia dată.

Astfel, completul judiciar menționează că, în conformitate cu prevederile art.470 Cod contravențional *"(1) recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenţionale suspendă executarea ei, cu excepţia sancţiunii arestului contravenţional. (2) Instanţa de recurs judecă recursul cu privire la persoana la care se referă declaraţia de recurs şi numai în raport cu calitatea ei în proces.* ***(3) Instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, avînd dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului****. (4) Soluţionînd cauza, instanţa de recurs nu poate crea o situaţie mai gravă persoanei în a cărei favoare a fost declarat recursul. (5) Prin extindere, instanţa de recurs este în drept să judece recursul şi cu privire la persoanele care nu au declarat recurs sau la care acesta nu se referă, avînd dreptul de a hotărî şi în privinţa lor, fără a le crea o situaţie mai gravă"*.

Potrivit art.6 CEDO *"orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul"*.

Totodată, Curtea europeană a reiterat că efectul art.6 din CEDO este, printre altele, de a plasa un tribunal sub o obligație de a petrece o examinare adecvată a pozițiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa. Cu toate acestea, deși art.6 obligă instanțele să motiveze deciziile sale, aceasta nu poate fi înțeles ca impunându-se un răspuns detaliat la fiecare argument. Întinderea obligației de a motiva poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei.

Astfel, în urma examinării cauzei în recurs a fost stabilită necesitatea admiterii cererii de recurs depuse, cu casarea hotărârii contestate și trimiterea cauzei în prima instanță – Judecătoria Cimișlia, în alt complet de judecată pentru reexaminare. Așa cum, potrivit art.460 Cod contravențional *"(1) instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale în camera de deliberare, pronunţîndu-se prin hotărîre asupra aspectelor faptic şi juridic ale cauzei"*. Or, la caz, s-a stabilit că, instanța de fond constată vinovăția lui Popovici Gheorghe de comiterea faptelor imputate, dar fără a fi elucidate toate circumstanțele cauzei.

Deci, cele menționate supra în ansamblu denotă faptul că, instanța de fond nu a pus accent pe cele menționate supra, ceea ce denotă soluționarea eronată a cauzei, deci, prin pronunțarea hotărârii contestate, instanța de fond nu a stabilit și nu a verificat circumstanțe importante pentru soluționarea corectă a cauzei și unele întrebări au fost lăsate fără răspuns, și manifestă o expunere a concluziilor contradictorii prevederilor în vigoare și materialelor dosarului.

Curtea europeană a reiterat că, funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum şi posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.

În circumstanțele expuse, colegiul judiciar reține că, prima instanță nu a constatat şi elucidat pe deplin circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea cauzei, a interpretat incorect normele legislației în vigoare şi concluziile primei instanțe nu sunt în corespundere cu circumstanțele cauzei, iar o serie de întrebări au rămas fără răspuns. Deci, reieșind din cele menționate supra, se manifestă necesitatea administrării de probe suplimentare, fapt ce duce la admiterea recursului declarat, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe şi dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, însă în alt complet de judecată.

Pentru adoptarea unei hotărâri legale şi întemeiate, la rejudecarea cauzei contravenționale prima instanță urmează să țină cont de deficiențele menționate de instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art.465-472, art.473 alin.(1), pct.2), lit. b) și alin.(2), art.474 Cod contravențional, completul judiciar,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de către avocatul Casap Anatolie, în interesele lui Popovici Gheorghe.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 20 noiembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională de învinuire a lui Popovici Gheorghe de comiterea contravențiilor prevăzute de art.242 alin.(1) și art.243 alin.(1) Cod contravențional.

Se dispune rejudecarea cauzei în prima instanță – Judecătoria Cimișlia, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului de judecată **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco